

Bogár László: Magyar atom

2024 április 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A „Magyar-ügy” látványtechnikai felszíne...

Bármilyen nehéz is ezt belátni, a rendszer alapvet? átformálása nélkül ezeknek a „tévésorozatoknak” álcázott globális hatalmi szintr?l kiprovokált diverziós cselekményeknek az intenzitása és veszélyessége emelkedni fog.

Magyar Péter „atombombájával” (egész pontosan fogalmazva politikai atombombának szánt fellépésével kapcsolatban) a magamfajta b?ven hetven felettinek automatikusan Moldova György eredetileg 1978-ban kiadott könyve a „Magyar atom” jut eszébe. Mindenkinek ajánlom egyébként elolvasásra, mert nemcsak, hogy nem vesztett id?szer?ségéb?l, de aktuálisabb, mint valaha.

Talán megbocsátják a Magyar Hírlap olvasói, ha most egy kicsit hosszabban idézek a könyvb?l. Íme. „Az atomtitok meg?rzéséhez tartozott az is, hogy a számításokat nem zárták el páncélszekrényekbe, ahol a kémek könnyen megtalálhatták volna, hanem kilós tételekben eladták a MÉH-nek (Melléktermék- és Hulladékgy?jt? Vállalat). A MÉH továbbította az utcai gyümölcsárusokhoz, ezentúl minden negyed kiló szilvát atomtitokba csomagoltak. Persze most is akadtak elégedetlenek, akik reklamáltak, hogy az ? staniclijukon csak rakétakilöv? berendezések tervrajza van. Ezekre joggal ripakodtak rá az árusok: mit akar kett? ötvenért? Atomjégtör?t? Ha pedig valaki összefoglalóan akarta ismerni az atombomba gyártását, elég volt, ha beült egy órára az Emke kávéházba, a magyar szakért?k itt vitatták meg a fontosabb elvi kérdéseket.”

E hosszú, de nem érdektelen idézet után talán nem kelt különösebb meglepetést, ha jelzem, hogy a „Magyar-ügy” látványtechnikai felszínét, ami, hisz a látványtechnikusoknak ez a szakmája, hatalmas virtuális hullámokat keltett, viszont teljesen érdektelennek tartom, és ezt nem is szeretném érinteni. Annál érdekesebb volna azonban annak a végig gondolása, hogy milyen tektonikus energiák munkálnak ennek az önmaga paródiájaként most éppen „egekig ér?” ügynek a mélyebb rétegeiben.

Akárcsak Moldova könyvében az atomtitok „meg?rzése” a mai magyar valóságnak látszó világban az államtitok meg?rzése is hasonló kedélyesség?, ahogy a miniszterelnök találóan megfogalmazta „tévésorozatok” szellemi szintjén zajlik. Ami megnyugtató módon jelzi, hogy a mi kis Mittel Európánk az elmúlt egy-két évszázad során, bár rendszerek jöttek-mentek, ám mindig képes volt kedélyességét rendületlenül máig meg?rizni. Eltöprengeni inkább talán arról lenne érdemes, hogy a látványtechnikusok globális megbízói, akik, kedélyesség ide vagy oda, de ebben az egy-két évszázadban is meghatároztak mindent, teljesen függetlenül attól, hogy éppen mi volt a fantázianeve az adott berendezkedésnek, szóval, hogy e megbízók és lokális ügynökhálózatuk mit „üzennek” e tévésorozat újabb epizódjával. (Az önmagában is komoly teljesítmény részükr?l, hogy úgy mozgatnak egy „atomtitkos” Magyart, hogy annak fogalma sincs arról, hogy kik mozgatják ?t, mi okból és mi célból teszik vele mindazt, amit tesznek.)

A hasonlóan unalomba fulladó nemrégiben „játszott” tévésorozat, ami végül a köztársasági elnök lemondásával járt „érdekl?dés hiányában” olyan gyorsan kifutott, hogy egyel?re még azt sem dolgoztuk fel. Nyilván ez fog történni ezzel a Magyar atom cím? sorozattal is, de a lényeg megértéshez vissza kellene térni arra a gyorsan „lelapozott” összefüggésre, amire már 2022 tavaszán is próbáltam felhívni a figyelmet, csekély sikerrel.

A felszínen orosz–ukrán háborúként bemutatott horrorisztikus szappanopera (nocsak, egy újabb tévésorozat) globális konfliktusnyalábjának egyik f? célja az volt (és e célját el is érte) hogy egy évszázadon belül már harmadszor földig rombolja a kölcsönös el?nyökre épül? német–orosz együttm?ködési rendszert. És tekintettel arra, hogy e két ezeréves kontinentális birodalom között fekv? Köztes-Európa országaiban a „rendszerváltás rendszerei” társadalmi, gazdasági, politikai értelemben egyaránt erre a német–orosz együttm?ködésre épültek, így ennek lerombolásával, aminek az Északi Áramlat gázvezeték szimbolikus „felrobbantódása” adott nyomatékot, ezek a rendszerek is összeomlottak. És bár ennek belátása logikailag nem igényel különösebb szellemi er?feszítést, mégse nagyon láttuk/látjuk nyomát annak, hogy a térség társadalmai (benne a magyar társadalommal) mindezt felfogták volna.

Pedig ennek belátása azért lenne a szó szoros értelmében létfontosságú a térség társadalmai számára, mert a legf?bb küls? legitimitási pillér globális hatalmi romba döntése azt jelenti, hogy az itt uralkodó rendszerek, ha nem is omlottak/omlanak össze látványosan, de rendkívül instabil állapotba kerültek, akár tudatosítják ezt, akár nem.

Ennek egyik technikai illusztrációja volt az a kis „bemutató”, amelynek keretében a globális pénzhatalmi rendszer e háborúra hivatkozva (álságosan hazug és cinikus módon) úgy tudta pillanatok alatt egekbe emelni az inflációt, hogy a térség uralmi rendszerei ezzel szemben tökéletesen tehetetlennek bizonyultak. Orbán Viktor az egyetlen uralmi reprezentáns a térségben, aki most már lassan másfél évtizede képes összetartani egy olyan nemzeti nagykoalíciót, amely az elmúlt két rendkívül kritikus év megpróbáltatásait is átvészelte. Ám egyre több jel utal arra, hogy a térség rendszereit megtartó hatalmi pillér lerombolásának destabilizáló hatása minden rendszert egyre kiszolgáltatottabbá tesz.

Bármilyen nehéz is ezt belátni, a rendszer alapvet? átformálása nélkül ezeknek a „tévésorozatoknak” álcázott

globális hatalmi szintr?l kiprovokált diverziós cselekményeknek az intenzitása és veszélyessége emelkedni fog. Érthet?, hogy egy csaknem másfél évtizede fennálló rendszer bels? inerciája megnehezíti ezeket az alapvet? változásokat, de ezek nélkül a rendszer instabilitása veszélyes szintre emelkedhet.

A Magyar atom ma még csak önmaga paródiája, de üzenetének van tanulsága.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló